

ИНТЕРВЮ

**Даниела Петкова,
Старши рехабилитатор в Университетска болница "Лозенец":**

**НЕОБХОДИМИ СМЕ НА ВСЯКА СТЪПКА
ОТ ЛЕЧЕБНИЯ ПРОЦЕС**

Даниела Петкова има 30-годишен стаж като рехабилитатор. Работи в Отделението по физикална и рехабилитационна медицина в Университетска болница "Лозенец" от 2012 г., а от 2014 г. е старши рехабилитатор. Тя води практически упражнения на студенти по рехабилитация и ерготерапия от Медицинския факултет на СУ "Св. Климент Охридски".

Притежава дипломи за рехабилитатор (Медицински колеж "Йорданка Филаретова" - София) в и за "Управление на здравните грижи" (ФОЗ, МУ- София). Тя е и лицензиран СПА терапевт.

В началото на професионалния си път започва работа в Четвърта градска болница в София, където работи 17 г. След закриване на отделението там известно време работи в частни центрове. Най-много обаче ѝ харесва работата в болница, затова е щастлива на представената ѝ възможност да работи с пациенти и обучава студенти в УБ "Лозенец".

ИНТЕРВЮ

- Старши рехабилитатор Петкова, защо избрахте да посветите силите си на тази професия?

- Имах желание да уча медицина, защото майка ми е лекар. Не успях обаче от първия път да вляза в университета - конкуренцията беше много голяма. Реших да се насоча към рехабилитацията, защото ми допада, че използвам безлекарствени методи за възстановяване на пациентите. Помня, че майка ми ме заведе в един салон по лечебна физкултура, за да добия представа за тази дейност. Това, което видях тогава ми се стори много интересно. Така е и до днес - работата ми е много разнообразна, а ние с моите колеги сме поливалентни - прилагаме физиотерапия, масаж, лечебна физкултура и ред други техники, които помагат на нашите пациенти да се възстановят по-бързо и да се чувстват добре. Съчетанието на тези дейности дава перфектни резултати.

Преди малко в отделението дойде пациент, на когото преди 2 години приложихме програма за рехабилитация за възстановяване на коленната става - беше претърпял операция заради разкъсани връзки. Сега се нуждае от рехабилитация след прекаран инсулт. Имаме и много пациенти с дискови хернии, които разчитат на нашия професионализъм. Имахме случай, при който състоянието на една жена с дискова херния се беше влошило критично, след като тя се бе доверила на някакъв експерт.

- Вие помагате не само на оперирани пациенти, но и на такива, които могат да избегнат оперативна интервенция.

- Така е. В някои случаи действително, ако се вземат навременни и адекватни мерки състоянието на пациента се подобрява и не се налага той да бъде опериран. Бих искала да кажа, че в нашето отделение правим различни процедури и на пациенти, на които предстои хирургическа интервенция с цел да подготвим тяхната мускулатура, което е важно както за операцията, така и за следоперативното възстановяване. Предоперативната и следоперативната рехабилитация са част от нашите основни ангажменти. Долекуващият етап, в който ние сме главни действащи лица, е изключително важен, за да може пациентът да се върне по най-бързия и пълноценен начин към своето ежедневие.

- Според Вас ще започне ли рехабилитацията да се прилага по-широко за ранно откриване на болестите?

- Да, все повече се набляга именно на профилактиката и превенцията. Рехабилитацията се развива, расте и интересът на хората към нея. Преди време много широко се прилагаша топлинните процедури, докато сега се набляга на процедурите с охлаждане, криотерапията. Ако се вземат навременни мерки при дискова херния например, може да се избегне операция. При леки парези на седалищния нерв много често с помощта на стимулация, масаж, рехабилитация успяваме да подобрим състоянието на пациента, т.е. с консервативен начин успяваме да му осигурим добро качество на живот. Важно е обаче и пациентите да бъдат отговорни към здравето си. След като веднъж са стабилизирани, добре е да идват за процедури през определен период от време - обикновено през пролетта и есента, когато е важно да се направи безболезнен преход от един сезон към друг.

- Кои други заболявания се повлияват добре от рехабилитационни процедури?

- Артрит, плексит, шипове... Знаете, че при шиповете лечение няма, но процедурите помагат да се поддържа добро състояние, избягва се сериозно възпаление на нерва и инвалидизацията.

- Предполагам, че Ви търсят и много млади хора, които получават проблеми с гърба заради обездвижване при работа на компютър.

- Да, наистина ни търсят и ние им помагаме. Показваме им и упражнения, които да правят в ежедневието си, за да нямат проблеми в бъдеще. В нашето отделение работим и с пациенти за превенция на риносинусити. Разполагаме с апаратура за микровълнова терапия при ечемици.

- Вие водите упражнения на студенти. Преди малко говорих с три момичета - две от тях споделиха, че имат намерение да работят в чужбина. Дадох им за пример големия български възрожденец Петър Берон, който напуска кариерата си на учен във Франция, за да дойде в родината си и да направи Рибния буквар.

- Много от старите професори са специализирали в чужбина, но после да се върнали в България и всичките си сили и знания са отдали за своя народ. За съжаление днешните млади са по-комерсиално настроени. Старая се да им покажа всичко, което знам, защото в нашата професия има много тънкости. Надявам се, все повече от тях ще намират основания да работят тук и да се чувстват добре.

ИНТЕРВЮ

дявам се, все повече от тях ще намират основания да работят тук и да се чувстват добре.

- Посещават ли студентите редовно упражненията?

- Да, много са старателни. Ние преподавателите стриктно проверяваме всяка група.

- Чувала съм, че в някои болници в чужбина самите медицински екипи се възползват от рехабилитационни процедури, за да се възстановят от стреса и умората.

- Да, случва се наши колеги да ни търсят за процедури, след като са се консултирали с личния си лекар и са взели направление от него. Нашата дейност е много стриктна - ние отчитаме всяка процедурна единица.

- Доволни ли са колегите Ви?

- Казват, че имаме златни ръце и това е много приятно за нас. Професията ни е доста трудна и амортизираща, изисква много сили, търпение и физическа издръжливост. В някои случаи си помагаме с колегите за преместването на даден пациент, въпреки че имаме и специален апарат за това.

- А Вие ползвате ли рехабилитационни процедури или сте като обуцаря, който от много работа ходи със скъсани обувки?

- Като обуцаря съм за съжаление, заради многото ангажименти. Понякога обаче си помагаме с коле-

гите, за да се извадим от критично състояние. Важно е на сме на линия, тъй като потокът от пациенти е голям.

- От няколко години у нас все по-голяма популярност добива т. нар. офис масаж.

- Такъв масаж се прилага на работното място в рамките на 15-20 минути. Прави се масаж на шията, раменете, лопатката. Включват се и няколко леки упражнения, съчетани с дихателна техника. Чувала съм от наши студенти, че ходят по фирми, които ползват такива услуги.

- Според Вас какво трябва да се промени в нашето здравеопазване, за да се чувстват по-добре медиците у нас?

- Разбира се, финансовият стимул е важен.

Когато човек си покрива нуждите е спокоен, работи по-добре и дава повече от себе си. Много важно е специалистите по здравни грижи да имат време за общуване с пациента. Когато спечелиш доверието на болния, той съдейства активно и резултатите от терапията са по-добри.

- Споделят ли пациентите с Вас, своите болки и притеснения?

- Много често, така че се налага да бъдем и психотерапевти.

- А сецат ли се да Ви благодарят за положените грижи?

- Много от пациентите, когато си стъпят на краката, ни благодарят и това е най-голямата награда!

- Вярвате ли, че рехабилитацията е лечебният ключ на бъдещето?

- Да, рехабилитационните процедури намират все по-голямо приложение. Ние сме необходими на всяка стъпка от лечебния процес. Освен в отделението, помагаме и на лежачо болни в различни клиники на болницата.

Разговора води Румяна Милева

*Електронен бюлетин на БАПЗГ,
брой 4/2018 г.*